giſter in lib. ſñiaꝝ ꝙ ſic ſm aliq̄s
earuꝫ actus vt patet per ſingulas
iuxta ſupra tacta.

De ordine dictarū vir
tutū ad ſeptē vicia capitalia

Ultimo dicenduꝫ qualiť ꝑ
has ſeptē virtutes ſeptem
vicia capitalia expellātur
Fides eni que mentē illuminat
expellit ſuꝑbiā que cor excecat
Spes que gaudio futuroꝝ cor le
tificat. expellit irā que preſēti miſe
ria mētē cturbat Charitas que
gaudet de ꝓximi ꝓſꝑitate delet i/
uidiā que ē odiū felicitatis aliene
Fortitudo ꝑ quā in actꝰ viriles
ꝯſurgimꝰ expellit acidiā ꝑ quam
deſidia tabeſcimꝰ Juſticia q̄ ſua
vnicuiqꝫ tribuit eliminat auariciā
que aliena retinet et rapit Tēꝑan
tia q̄ exceſſū reprimit. expellit gu/
lam que modū excedit Prudētia
que ſm Augꝰ. incorruptionē cor/
ruptioni preponit euacuat luxuriā
qua corrūpitur corpꝰ et anima.

Explicit quartus tra
ctatus huiꝰ libelli qui eſt de expla/
natione virtutum

Incipit tractatus
q̄ntus de. vij. petitionibus cōtētis
in oratione dominica et earum ex/
poſitione

Tractatū de ſeptē pe/
titionibꝰ que in orōne dñica ꝯtinenť ali/
qui ſm ordinez huiꝰ
libelli ponūt ſcꝫ ime/
diate poſt tractatū de articulis fi/
dei. et ante tractatū de decem ꝓce/
ptis legis Hic vō q̄nto loco ponī
placuit. ſ. inť tractatū de ſeptē vir
tutibꝰ. et tractatum de. vij. donis
ſpūſſci ea. ſ. ꝯſideratione ꝙ in ipis
ſeptez petitionibꝰ ſic in ipa orōne
dñica ꝯtētis effectualiť ipe. vij. vir
tutes ipaqꝫ ſeptē dona ſpūſſci pe/
ti videanť. Circa quez tractatum
ꝓmo videndū venit de efficacia mo
di petēdi qui deſcribiť in ꝓhemio
dcē orōnis dñice. de diſtinctiōe et
expoſitiōe ipaꝝ petitionū ꝑticula/
riter. de nūero et ſufficiētia earū. de
ordine eaꝝ ad. vij. vicia capitalia

De efficacia modi pe
tendi contenti in prohemio dicte
orationis

Pater nr̄ Cū hec orō a ſa/
piētiſſimo vtpote ab eo q̄
eſt ipa ſapiētia infinita. et
veraciſſimo vtpote ab eo q̄ ē fōs
et origo totiꝰ veritatis cōdita ſit.
Patꝫ ꝙ nihil ei deeſſe poterit. ſiue
q̄ ad petēdi modū. ſiue quo ad ſuf
ficientiā bonoꝝ petēdorū Modꝰ

aũt petẽdi efficaciſſim⁹ deſcribitur in trib⁹ ꝓmis ꝟbis petitiones ꝓce dentib⁹ q̃b⁹ ad miſericordiã flectitur anim⁹ pr̃is miſericordiaꝝ.iõq̧ ea his ſeptẽ petitiõib⁹ premiſit q̃ſi q̃dda ꝓhemiũ.in q̃ oñdit orãtem in ꝯſequent̃ petẽdis fore exaudiẽ/ dũ Cũ eni ad ſufficiẽtẽ agẽtem tria ꝯcurrere debeãt.ſcilicʒ ꝙ ſit ſci ens volẽs et potẽs.in hoc ꝙ dicit pr̃.oſtẽdit eũ ſcire⁊ aduertẽ nr̃am .i.filioꝝ ſuoꝝ indigẽtiã.iuxta illd̃ Math.vi.Scit eni pater vr̃ qꝛ his oĩb⁹indigetis In hoc aũt ꝙ dicit nr̃.oſtẽdit eũ ſubuenire volẽtẽ ſuis eni oẽs boni diligẽt̃ ſbueniũt alio q̃n boni nõ eſſẽt. Vñ.i.ad coꝝ.v. Siq̃s aũt ſuoꝝ⁊ maxime domeſti coꝝ curã nõ habꝫ fidẽ negauit.⁊ eſt infideli deterior In hoc etiã ꝙ dicit.q̃ es in celis.oñdit ipm potẽ tem Quia vt habet̃ Machab.iij. De celo fortitudo eſt Cum igit̃ his verbis oſtenderim⁹ ipm ſciẽtẽ nr̃am indigẽtiã et ſubuenire potẽ/ tem.nc̃ario flectem⁹ ipm ad miaꝫ Dit ergo.pr̃ nr̃.Et hic ſtat hoc no men.pat̃.eſſẽtialiter ſiue ꝑ eſſẽtia⁊ nõ ꝑſonalit̃ ſiue ꝑ ꝑſona Dicitur eni iſto mõ de⁹pr̃ oĩm.qd̃⁊ adhuc ꝑt triplicit̃ dici.ſcꝫ.cõiter.ꝓprie.et magis ꝓprie Cõiter.ꝑ creationẽ⁊ ſic nõ tm̃ ꝑſona pr̃is ꝫ tota trini/ tas dr̃ pr̃ omniũ.et non tm̃ electo/ rũ ꝫ etiã ꝑuerſoꝝ Vñ deutrono. .xxxij.Populi ſtulte et inſipiẽs.nũ quid nõ ipe eſt pr̃ tu⁹qui poſſedit te.fecit te et creauit te.Proprie aũt dicit̃ pat̃ ꝑ adoptionẽ.et ſic tm̃ di cit̃ pr̃ bonorum Vñ ad rom̃.viij. Accepiſtis ſpũm adoptionis filio rũ i q̃ clamatis abba pr̃ Propriſſime aũt dicit̃ pr̃ ꝑ generationẽ et ſic ꝑſona pr̃is tm̃ dicit̃ pr̃ vnigeni ti filij ſui Duob⁹ ꝓmis modis dicitur pr̃ noſter tota trinitas.ꝫ tercio modo nõ dicit̃ pr̃ nr̃ de⁹.ꝫ tm̃ filij ſui Ex quo patꝫ ꝙ hec oro nõ dirigit̃ ad pr̃is ꝑſonã tm̃.ꝫ ad totã trinitatẽ Sequit̃ qui es in celis Nõ excludit̃ tñ ꝑ hoc q̃n ſit vbiq̧ Et q̃uis vbiq̧ ſit eſſẽtialit̃ potentialit̃.et pñtialit̃ magis tñ in celis dicit̃ eẽ.qꝛ vbi magis videt̃ relucẽ virt⁹ſua ⁊ oꝑatio ibi dicit̃ potius eẽ q̃ꝫ alibi Sicut aĩa licet vbiq̧ ſit in corꝑe.tamẽ magis dicitur eẽ in corde ſm aliq̃s.vel in capite ſm alios.quia ibi nobiliores apparẽt oꝑationes ſue Et hoc eſt qd̃ dicit Aug⁹.de ſpũ et aĩa Sicut de⁹vbi/ q̧ tot⁹ ẽ in toto mũdo et in omni creatura ſua ſic tota anima i toto corꝑe ſuo tanq̃ꝫ in quodã mundo ſuo ẽ et in omni ei⁹ ꝑte Intenſius tamen in corde⁊ cerebro q̃admodũ de⁹ eſt et dicit̃ precipue eſſe in celo In his aũt ſeptẽ petitionib⁹ omne bonũ generi humano neceſ/ ſariũ petitur Vt enim dicit gloſa Auguſ.Nihil homini deeſt qd̃ his ſeptem petitionibus non contineatur ſiue ad preſentem ſiue ad futuram pertineat vitam. Petitur eni in eis acceſſus oĩs boni.taꝫ creati q̃ꝫ increati Itẽ receſſus omnis mali tã ſcꝫ pñtis ꝑteriti.q̃ꝫ futuri vt patebit inferius

De effectu prime petitionis

PRima ergo petitio ē vt cō
firmet̄ in nob̄ notitia ſiue
cognitio veri dei q̄ habet̄
per fidē orthodoxā Et hoc ē qḋ
dicit. Nomē tuū.i.notitia tua vel
notamen tuū ſanctificet̄.i.cōfirme
tur in nob̄. Scīm eni idem qḋ fir/
muz ⁊ ſcificare idē qḋ ↄfirmare ē
Scḋm papiā eni dicit̄ ſanctum a
ſancio ſancis qḋ idē ē qḋ ↄfirma/
re.q̄ſi diceret firmet̄ in nobis per
fidē verā notitia tua vt ſicut tu ſp̄
in te firm⁹ es qꝛ etern⁹ ⁊ incōmuta
bilis.ita da ꝙ te firmiter ↄgnoſca
mus Vel nomē tuū ſcꝫ paternita/
tis quo pr̄ nr̄ diceris.ſanctificet̄.i.
firmet̄ in nobis ſcꝫ vt filij tui per
grām ſp̄ maneam⁹ Vn̄ gloſa Ora
mus ne a ſanctificatione nominis
in aliq̄ diſcrepem⁹.ne pr̄is nomen
in filijs.morib⁹ et vita offendatur
Vel nomē tuū qḋ in ſe venerabi/
le et ſāctū eſt.ſanctificetur.i.ſanctū
in nobis oſtendat̄ ſic ꝙ ſicut ſāctū
eſt in ſe ita nos ſanctificet Vn̄ glō
Nomē patris petim⁹ ſanctificari in
nob̄.nō vt ip̄m ſanctius ſit ꝫ vt in
nobis augmētum ſue ſanctificatio
nis operetur

De effectu ſcḋe petitionis

SEcūda petitio eſt qua pe/
titur regnū ſeu gaudiū fu
turū.ſiue etiaꝫ ſpeciale dei
regimen quo ad p̄ntem ſtatū cum
ait Adueniat regnū tuū.ſcꝫ in no/
bis.id eſt ad nos veniat Vn̄ Au
guſti. Per hoc deſideriū nr̄m exci
tam⁹ vt regnū ſuū nobis veniat ⁊
in eo regnare mereamur. Et ſignā/
ter dic̄ aduēiat i.ad nos veniat qꝛ
virtute meritoꝝ noſtrorū ex condi
gno ad ip̄m ꝑuenire nō poſſum⁹.
ſed oportꝫ vt gratuito ad nos ac/
cedat Vn̄ ad romaū.vi. Grā dei
vita eterna Sile Math.iij. Pn̄iam
agite appropinq̄bit eni regnū celo
rū Vel ſic.regnum tuū.i.eccl̄ia tua
adhuc in terris militans De quo
regno luce.xvij. Ecce regnū dei in/
tra vos ē Adueniat.i.ad aliud re/
gnū tuū veniat ſcꝫ ad eccleſiā triū
phantē Vel adueniat.i.ad te veni
at ſcꝫ vt te videat ꝑ ſpēm.ſic̄ nūc
videt per fidē Vel regnū tuū id ē
ſp̄uale vl̄ ſpeciale regnū tuū adue
niat nobis.vt ſcꝫ in nobis ꝑ ſpēa/
lem effectū regnare ↄgnoſcaris et
⁊ ꝑcipiaris Vn̄ glō Regnū dei ſp̄
p̄ſto ē. ꝫ petim⁹ vt veniat.i.vt ma/
nifeſtet̄ hominib⁹ a quibus velut
lux a cecis nō videtur

De effectu tertie petitionis

TErtia petitio eſt q̄ petim⁹
vt ↄformis fiat voluntas
nr̄a volūtati diuine Et eſt
hec.fiat volūtas tua ſic̄ in celo ⁊ in
terra Sicut ſupple fit in celo ab elē
ctis.hoc eſt da vt ↄformes tibi fia
mus in terris.ſicut cōformes tibi
facti ſūt ſancti in celis Vel ſm̄ ali/

os Volūtas.i.volitū tuū ſcȝ illud
qđ vis fieri circa nos qđ ſpēalit̃
eſt iuſtificatio nr̄a. Vñ ad Theſſal̃
iiij. Hec ē eni volūtas dei ſcifica/
tio nr̄a. Fiat id eſt adimpleat̃ Nō
volūtas q̇dē in ſe q̄ fieri vis qꝛ il/
la eterna ē.nec in ſe alit̃ fieri p̄t ſed
fiat ꝑ executionē et effect⁹ exhibiti
onē fieriſqȝ cognoſcat̃ Vel ſic fiat
volūtas tua i terra.i. in hoie q̄ ter
ra eſt Vñ geñ.ij. Formauit igitur
domin⁹ de⁹ hominez de limo terre
Et eccł.xvij. De⁹ creauit hominez
de terra E Omnis hō
terra et cinis. Qđ ꝓprie pōt intelli
gi in homine peccore ↄuertendo.ſi/
cut ſupple fit in celo.i.in hoie ſan/
cto iā ↄuerſo et iuſtificato.q̄ſi di/
cat Ↄuertant̃ mali ꝛ faciāt que ti
bi placita ſit̃ ſcȝ iuſta et bona ope
ra.ſicut faciūt boni iā ↄuerſi Que
tamē intelligēda ſunt de volitis q̄
ꝓcedūt a volūtate bn̄placiti q̄ ſp
bona ſūt.et nō de his que ꝓcedūt
de volūtate ꝑmiſſiōis q̄ mala ple/
rūqȝ fiūt. Nec eni erit malū i citate
qđ dn̄s non fecerit Amos.iij. Ex/
ponit̃ etiā ſic.fiat voluntas tua in
terra.i.in eccl̄ia.ſic̃ ſupple fit in celo
.i.in xp̄o q̄ celuȝ dicit̃ q̇a in eo de/
itas celata eſt Vñ Iſa.xlv. Vere
tu es de⁹ abſconditus

De effectu quarte pe
titionis

Quarta petitio eſt q̄ petit̃
tp̄ale ſubſidiū ad ſuſtenta
tionez vite Et ē hec Panē
noſtrū q̇tidianū da nobis hodie
Qꝛ aūt hec petitio ꝑtineat ad coꝛ
poralē neceſſitatez ſpēaliter teſtat̃
Chryſ.ſup Math. ita inq̇ens Qꝛ
hoib⁹ loq̇bat̃ carne indutis et ne/
ceſſitati nature ſbiectis docuit ſub
ſidiū peti nature infirmitati Dicit
igit̃ panē noſtrū q̇tidianum .i.coꝛ
poralē vel vſualem.i.nobis q̇tidie
nc̄ariū Vñ Math.vi. loco q̇tidia
nū habet̃ ſupſbſtātialē Ante enim
pc̄c̄m fuit panis.i.cib⁹ homini ſub
ſtantialis.ȝ poſt pc̄c̄m.fact⁹ ē ſibi
ſupſubſtātialis.i.nc̄ari⁹ ad hoc vt
ſuſtētet̃ in vigore Vñ nec ꝑ diem
naturalē ſine lāguoꝛe viriū pōt hō
eo carere Et ideo ſubdit̃ da nob̄
hodie Et ponit̃ hic panis ꝓ om̄i
genē ſuſtētamēti coꝛꝑis.vñ panis
dicit̃ a pan qđ ē totū ſm̄ Iſidoꝝ
Exponit̃ ec̄ de pane ſp̄ūali ſcȝ de
coꝛꝑe xp̄i ſeu de eucharistia.ſic ſcȝ
panē nr̄m.chriſtum ſcilȝ.vł eucha/
riſtiā q̄ veriſſim⁹ panis eſt et effica
ciſſim⁹ anime cib⁹ Joh.vi. Ego ſū
panis viu⁹ q̄ de celo deſcendi.q̇ti
dianū.i.q̇tidie nc̄ariuȝ Da nobis
hodie Sed nūquid ſm̄ hoc de/
bet q̇libet de eccl̄ia q̇tidie cōicare
Dic q꜡ triplicit̃ ↄtingit cōicare ſcȝ
coꝛꝑalit̃ ſeu ſacr̃alit̃ tm̄.et iſto mō
cōicant mali q̄n in pc̄c̄o moꝛtali
ſumūt coꝛp⁹ xp̄i Itē ſpiritualiter
tm̄ ſcȝ credendo ſacramentū Cre/
dere eni eſt ſp̄ūaliter mādūcare ſm̄
illud Aug⁹. Crede et manducaſti
Et iſto mō cōmūicant q̇tidie oēs
boni Itē coꝛꝑaliter ſeu ſacr̃aliter

et ſpũaliter ⁊ iſto modo communi
cant quotidie boni ſacerdotes qui
celebrãt et alĳ boni de eccleſia dũ
cõicãt Quõ q̃libꝫ chriſtian⁹ debite
etatis tenetur facere ad minus ſe/
mel in ãno ſcꝫ in paſcha Sed cum
cõpleta refectione corpali vel ſpũ/
ali habeam⁹ qđ in iſta petitiõe pe
timus .vt q̃d poſt prãdiũ iſtã orõ
nem iteramus? Ad qđ dicitꝫ ꝙ ſen/
ſus hui⁹ petitiõis duplex eſt ſcꝫ vt
panis det ⁊ vt in comedẽtis nutri
mentũ.nõ aũt in detrimẽtũ cõuer
tatur Et ratiõe primi habꝫ locuꝫ
hec orõ ãn ſuſceptioneꝫ cibi Rõne
vero ſecũdi habet locum poſt ſuſ/
ceptionem

De effectu quinte peti tionis orationis predicte

In q̃tuor igitur precedentib⁹ peti/
tionib⁹ petitꝫ acceſſus omnis boni
In tribus vero ſequentibus ponitꝫ
amotio omnis mali In hac igitur
quinta petitione petim⁹ abſolui a
malo preterito Et eſt hec Dimit/
te nobis đbita nr̃a.i.peccata que
nos pene debitores cõſtituũt Si/
cut et nos dimittim⁹ debitoribus
nr̃is Quaſi dicat Sic te velis ha/
bere ad nos in debita nr̃a dimit/
tendo.ſicut nos habem⁹ nos erga
debitores noſtros quib⁹ debita di
mittimus Et intelligas ꝙ hec ora/
tio profertꝫ in pſona toti⁹ eccleſie q̃
in bonis ſtat.qui peccãtibus in ſe
debita dimittũt Alioq̃n ſi in perſo
na ſua intentionẽ imputando dice

ret pccõr in ſe peccantib⁹ nõ dimit
tens.mẽtiretꝫ ſibimet imprecãs ma
lum ꝺm qđ dicit Aug⁹. Si non di
mittis mentiris.et ei mẽtiris queꝫ
non fallis Sed ꝺm aliquos iſtđ in
peccatore videtꝫ poſſe ſaluari orã/
do iuxta priorẽ modũ. per hoc ꝙ
ly nos,et ly nobis ſupponãt ꝓ vi
uerſis Et hic ſit ſẽſus Dimitte no/
bis infirmis debita noſtra.ſicut ⁊
nos boni et pfecti dimittim⁹ debi/
toribus noſtris Sed iſtã expoſitõ
nẽ vt nimis extortã credo derelin
quendã Expone ſic igitꝫ Dimitte
nobis debita noſtra id ẽ peccata
que nos conſtituũt debitores Vl
debita noſtra.i.penas nobis ꝓ p/
dictis pccĩs noſtris debitas.com/
mutãdo ſaltẽ eternas q̃s pccan/
do meruim⁹ in tempales.ſic ⁊ nos
dimittim⁹ id eſt iuſte dimittere de/
bem⁹ debitorib⁹ noſtris.vt ſaltem
eos nolimus vel hic vel in futuro
obligari.cũ aliq̃d ſcꝫ fecerint q̃re
obligare deſierint.vtpote cũ ſatiſ/
fecerint ſi poſſint.vel ſaltẽ cũ petie
rint veniã ſi nõ poſſint Vñ h nõ ꝙ
dupl̃r otingit alicui dimittẽ Vno
mõ dimittẽdo rancorẽ.ſic.ſ.ꝙ nec
malũ inimici velis ꝓcurari nec ei⁹
bonũ minui.bene tñ velis illđ qđ
in te deliquit aliq̃ten⁹ ſatiſfieri Et
ad hoc tenentꝫ omnes indifferẽter
quia hoc omnino p̃ceptũ eſt ſalteꝫ
ſub intellectu Alio mõ dimittẽ cõ
tingit.nõ ſolũ dimittẽdo rancorẽ
ꝫ oio ſine ſatiſfactiõe iniuriaꝝ ſine
ꝙ reſtitutiõe rerũ.necnõ ſine inter/

uentu p̄cum omnia dimittē ac ex
puro corde diligere. et ad hoc te-
nentur tm̄ perfecti quia iſto modo
ſolū cōſilium eſt Conis

De effectu ſexte petiti

Sexta petitio eſt reſpectu
amotionis mali futuri. in
quod varijs temporib᷒ ex carnis.
mundi. et demonis tentationibus
incidere formidam᷒ Et eſt hec Et
ne nos inducas in tentationē. Qđ
intellige p̄miſſiue id eſt non induci
ſinas in tētationē ħ eſt ne p̄mittas
nos ſuccūbē tētationi Aliud ē eni
in tentationē duci. et aliud induci.
In tentationē eni ducit̄ q̄ a tenta-
tiōe pulſat̄ ſed nō deijcitur In ten
tationē vero inducitur qui a tēta-
tione pulſatur eo q̄ a gratia non
ſupportatur ȝ ſibi relinq̄tur. a tēta
tione frangitur et abſorbetur Qr
ergo nō eſt maluz a tentatione p̄-
bationis vel etiā ſuggeſtionis du-
ci. q̄nimo eſt occaſio exercēde vir-
tutis. quia beatus vir qui ſuffert
tentationem Jaco. p̄mo. Non peti
m᷒ ħ vt non ducamur in tentatio-
nem. ſed ne inducamur id eſt ne in
terius inducamur et ſuccūbamus
Unde glō. Non precamur nō ten-
tari. ſed nec etiā modicuz a tentati
onibus vinci Tentatio enim neceſ-
ſaria ad coronam Et cum duplex
ſit tentatio ſcilȝ. probatiōis. et ſug
geſtionis: non dicitur de᷒ proprie
inducere in tentationem ſuggeſtio-
nis. quia vt dr̄ Jac. i. Ipſe eni de᷒

neminem tentat Sed ideo vt dicit
Auguſtinus dicitur aliquem indu
cere in tentationez. non quia ipſe
inducit. ſed quia aliquando indu-
ci permittit vel ſaltem qđ inducat
non impedit

De effectu ſeptime pe titionis

Septima et vltima petitio
eſt reſpectu amotionis ma
li preſentis ſiue inſtantis.
Uñ glō ordinaria ſuper iſto paſ-
ſu Math. vi. Sed libera nos ma-
lo In illam que nōdum eſt ſupple
tentationem ne nos ſinas induci.
quod intellige petitione preceden
ti petitum eſt. et ab ea in q̄m indu-
cti ſum᷒ libera nos Et hoc eſt qđ
dicit libera nos a malo tā ſcȝ vi-
ſibili q̄ȝ inuiſibili. ⁊ tam pene q̄ȝ cul
pe Uñ ſimplicit̄ dicit a malo. nihil
determinādo. dās hoc de om̄i ma
lo intelligi poſſe et debere Uñ ſic
intelligendo petit amotionē om-
nis mali inſtātis Eſt aūt quadru
plex malū. Unum originale. aliud
actuale. qđ eſt duplex Nā aliud ē
mōrle. aliud veniale Quartuz ma
lū eſt pena pc̄cm̄ cōſequēs Primū
autē malū ē innatū. duo ſequentia
ſūt malū additū Quartū ē maluz
inflictū Et ab oib᷒ his petim᷒ libe
rari. Dū in p̄ſona eccleſie orātes
et loquendo dicimus Sed libera
nos a malo

De nūero et ſufficien

tia predictarũ petitionũ

N Umerus vero et ſufficien
tia predictarum petitionũ
ſic accipitur Omne quod
rationabiliter peti poteſt aut eſt
collatio boni. aut amotio mali Si
eſt collatio boni. aut boni increati
ſcʒ dei. aut boni creati Si eſt colla
tio boni increati. hoc pt eſſe dupl
Vel ſcʒ vt p verã fidẽ ↄfirmet ei⁹
notitia in nr̃o aſpectu. et hoc petit
ibi Sctificet nomẽ tuũ Vel vt ſua
volũtas ↄfirmetur in nr̃o affectu
et h petit ibi. fiat voluntas tua ⁊c
Si vo petat collatio boni creati.
hoc iteꝝ põt eẽ dupliciꞇ Vel ſcʒ
vt ↄferat bonũ eternũ vt ẽ regnũ
celoꝝ Et hoc petit ibi Adueĩat re
gnũ tuũ Vel vt ↄferat bonũ tpa/
le ad ſuſtentationẽ Et hoc petitur
ibi Panẽ nr̃m quotidianũ Si aũt
fiat petitio ꝓ amotiõe mali h põt
eẽ tripliciꞇ Vel ſcʒ vt amoueatur
malũ pteritũ ſiue in pterito cõmiſ/
ſũ Et hoc petit ibi Et dimitte no/
bis debita nr̃a Vel petit vt amo
ueat malũ futurũ Et hoc petitur
ibi Et ne nos inducas in tentatio
nem Vel petit vt amoueat malũ
pñs et hoc petitur ibi Sed libera
nos a malo

De ordine ipſarũ peti

tionũ ad. vij. vicia capitalia

N Unc videndũ venit qliꞇ in
his ſeptẽ petitiõib⁹ cohibe
ri petũtur. vij. capitalia vi
cia In pma igitur petitione cohi/
betur ſuperbia Superbi eniʒ non
ſanctificãt nomen dei. ſʒ nomẽ ſuuʒ
ꝓprium ſm qd dicit pſal. Voca/
uerũt nomina ſua in terris ſuis In
ſecunda petitione eliditur inuidia
que eſt dolor alieni boni Vñ non
deſiderat vt ꝓximo adueniat bo/
nũ ſed poti⁹ malũ . et ecõtrario in
iſta petitiõe petitur cõmune omni
um bonũ In tcia petitione reſecat
ira que volũtatẽ dei nõ ſequit ſed
proprium impetum. et econtrario
in iſta petitiõe petitur volũtatem
dei fieri Vel aliter ſm aliquos di
ci pt ꝙ in ſecũda petitiõe eliditur
ira que bonũ homini nõ patit eue
nire Ibi eni aduenire petit Et tũc
in tcia reſecat inuidia. q ſpẽalit ſã/
ctã dei pſequit voluntatẽ. vt dicit
Hieroym̃. Cui⁹ cõtrariũ in dicta
petitiõe orat Et ſm iſtũ ſcd̃m mo
dũ ponẽdi. ordinant petitiões ad
vicia in ſcd̃a tabula p aliquos cir
ca hec ↄfecta In qrta aũt petitio/
ne expellit acidia Ibi eniʒ petitur
robur tã ſpũale q̃ʒ corpale qd cõ/
fertur in pane corporali. et ſpiritu
ali. quod quideʒ euacuat acidiam
que eſt ignauia et tedium vite In
quinta petitione eliditur auaricia
que eſt immoderatus amor con/
gregandi et retinendi temporalia
Unde et debita ſemper exigit nec
dimittit Cuius contrarium ibi pe
titur et offertur In ſexta petitione
extirpatur gula. ex qua ortum ha
buit primaria hominis tentatio.
cũ ibi petatur amotio tentationis

future In vltia petitiōe reſecaꝛ luxuria que ſpēalr̄ ſꝑ habꝫ ſecū malū tā corꝑis qđ ipa debilitat. qꝛ q̄ fornicaꝛ in corp⁹ ſuū peccat. qꝫ ec̄ ſpūs cui⁹ vires eneruat Cū ibi pectaꝛ amotio ois mali preſentis

Explicit quintus tractatus hui⁹ libelli qui eſt de explanatiōe ſeptē petitionum in orone dominica contentarū

Incipit tractat⁹ ſext⁹ de ſeptem donis ſpūſſancti et eorum declaratione

Poſtmodū de donis ſpūſſcī ſub cōpendio agēdū eſt Ubi pmo dicenduꝫ erit vtrum ideꝫ ſint qđ ſeptē virtutes denominate Et ſi non. in q̄ ab eis differūt. Quot ſūt dona. et que ſint Deiñ de ſingulis donis iſe aliq̄ tangēda erūt Poſtremo q̄liter ꝑ ipa dona excludunꝛ ſeptem pccā capitalia

Utrū.vij.dona ſpūſſancti ſint idem qđ.vij.virtutes Et in quo differūt

Omniū aūt fere opinio ē ꝙ dona nō ſūt ꝟtutes. Sed differētiā inꝛ ꝟtutes ⁊ dona aſſignādo magna ē diuerſitas Quidā eni dicūt ꝙ ꝟtutes pncipalr̄ ſūt ad agēdū ꝙ ideo diffiniūtur ꝑ act⁹ ⁊ oꝑationes ſuas Dona ꝟo pncipalr̄ ſūt ad reſiſtēdum tētatiōib⁹. q̄ viā iā habite virtutis impugnāt Alij ſic dicūt ⁊ meli⁹. ꝙ ꝟtutes ſimplicr̄ ſūt ad agēdū. ſed dona ſūt ipaꝝ expeditiōes ꝟtutū et ſic ſūt ad magis expedite agendū Sūt alij q̄ diſtinguūt dicētes ꝙ in donis illa q̄ ꝑtinēt ad effectū ſūt ꝟtutes. Illa ꝟo q̄ ꝑtinēt ad aſpectū reꝝ ſūt ꝓprie dona Et hi ſolūt facile que ex vtraqꝫ ꝑte obijciūt ſcꝫ verū ſint ꝟtutes vꝉ non Et qꝛ opinio media innitiꝛ ſētētie beati Gregl.a plurib⁹ probabilior habetur

Quot ſint dona ſpūſſancti ⁊ que ſint

Quot et q̄ dona ſint paꝫ ꝑ Iſaiā.xi.caplo vbi tanguntꝛ ſeptē dona ſpūſſancti hoc ordine Requieſcet ſuper eū. ſcꝫ xpm Spūs ſapiētie et intellectus. ſpūs cōſilij ⁊ fortitudinis. ſpūs ſcientie et pietatis. et replebit eū ſpirit⁹ timoris dñi Quo aūt pma digniora ſꝛ q̄ regūt vitā ꝯtēplatiuā ſcꝫ ſapia ⁊ intellect⁹ Alij aūt q̄nqꝫ ſufficienꝛ regūt vitā actiuā Et pnr hoc ſumiꝛ ab aliq̄b⁹ nūer⁹ ⁊ ſufficientia ipoꝝ ſeptē donoꝝ ſic ſcꝫ Nā aut ipa dona q̄ vt tactū ē ſūt q̄dā ipaꝝ expeditiōes ſeu pfcīōes ꝟtutū. ipaꝫ ꝟtutē pficiūt reſpcu vite ꝯtēplatiue vꝉ reſpcu vite actiue Si reſpectu vite ꝯtēplatie q̄ circa diuina. et celeſtia verſatur. aut ipſam virtutem perficiunt per modum